

ಸವರಿ 'ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೀಯೆ ಸಾವಿ' ಎಂದೆ. ನಕ್ಕ ಸಾವಿತ್ರಿ 'ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾವಿನ. ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ' ಎಂದಳು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಕರೆದಿದ್ದೆ. 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಗೇನೇ ಕರೆಯಿರಿ. ಅದು ಕೂಡ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರೋ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹೆಸರು' ಎಂದಳು. ನಾನು 'ಹೌದಲ್ಲ! ಹಾಗೆ ಕರಿತೀನಿ ಬಿಡು' ಎಂದೆ.

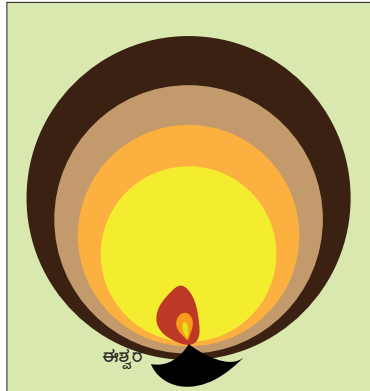
ನೀಳವಾದ ಮೂಗು, ಕೋಲು ಮುಖ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದನೆಯ ಕಪ್ಪು ಜಡೆ, ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿಗೆ ಉರುಳಾಡುವ ಮುಂಗುರುಳು. ಕಪ್ಪೂ ಅಲ್ಲದ, ಬಿಳುಪೂ ಅಲ್ಲದ, ಕೆಂಪೂ ಅಲ್ಲದ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಆಕರ್ಷಕ ಮೈಬಣ್ಣ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕಿರು ನಗೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾವಿತ್ರಿ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ನೀನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಸಾವಿತ್ರಿ! ಸಾರಿ ಸಾವಿ' ಎಂದೆ. 'ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ' ಎಂದಳು ಚುಟುಕಾಗಿ. 'ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವಳು ನೀನು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದವನು ನಾನು. ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ ಅಂತ ಏನೂ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ' ಎಂದೆ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ನಕ್ಕ ಸಾವಿತ್ರಿ, 'ಓಹ್ ಅದಾ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದಂತೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರಿಗಿಂತ ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಬೆಟರ್. ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸಿಟೀಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

ಮದ್ರಾಸ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಏರ್ ವಿಮಾನ ಹಿಡಿದು ಪೋರ್ಟ್ ಬ್ಲೇರ್ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ಪೋರ್ಟ್ ಬ್ಲೇರ್‌ಗೆ ಬಂಗಾಳ ಕೊಲ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 1362 ಕಿ.ಮೀ.ಗಳ ದೂರವಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ಕಿಟಿಟಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ನಾನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ವಿಮಾನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ್ದೇ ಕೆಳಗೆ ಸಮುದ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮೇಲೆ ಮೋಡಗಳಲ್ಲದ ಆಕಾಶ. ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ದೂರ ದೂರಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಮೋಡಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೂರ್ಯ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದು ಅದು ಯಾವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ವಿಮಾನ 35000 ಅಡಿಗಳ ಎತ್ತರದ ಆಸುಪಾಸು ಬಿಮ್ಮನೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಮಾನ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅವಿಷ್ಕಾರ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾರಾಟವೇ ಈ ಅವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ಮನುಷ್ಯ ಏನೆಲ್ಲ ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಏನೋ? ಕೆಳಗೆ ವಿಶಾಲ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಸಮುದ್ರ, ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಆಕಾಶ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ, ಗಿಡಮರಗಳ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ನೀರು ಹೊತ್ತು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಿಳಿ ಮೋಡಗಳು. ಈ

ಮೋಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಕಾಳಿದಾಸ ರಾಮೈಕ್ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು 'ಮೇಘದೂತ' ಎಂಬ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಂದರ ಕಾವ್ಯ ಬರೆದ.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಕೂಲಿಂಗ್ ಗ್ಲಾಸ್ ತೊಟ್ಟು ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಗಾರ ಬಣ್ಣದ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನೂ 11.30 ಗಂಟೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ 'ರೀ ಕೃಷ್ಣ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖಾನೇ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವಲ್ಲೇ' ಎಂದು ಕನ್ನಡಕ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು. ಮತ್ತೆ 'ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಕರೆಯಬಹುದು ತಾನೆ?' ಎಂದಳು. 'ನಿನಗೆ ಏನಂತ ಕರೆಯಲು ಇಷ್ಟಾ ಆಗುತ್ತೋ ಹಾಗೆ ಕರಿ' ಎಂದೆ. ಮತ್ತೆ 'ನನ್ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಕರೆದರೆನಿ ಮುಖ. ನೀನು ಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಕರೆದರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತೆ' ಎಂದೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತ ಏನೋ ಯೋಚಿಸಿ, 'ನನ್ನ ತಾಯಿ, ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಗುರು ಅಂತಾನೇ ಕರೀತಾರೆ. ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೃಷ್ಣ ಅಂತ ಕರಿತೀನಿ, ನಿಮಗೇನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ?' ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. 'ಖಂಡಿತ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನಪ್ಪ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದೆ. 'ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನ ಕೆಲಸಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ?' ಎಂದು ನಕ್ಕಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ದಿಢೀರನೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ, 'ಏನು?' ಎಂದೆ. 'ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದೆ' ಎಂದಳು.

ಗಗನಸಖಿಯರು ನಮಗೆ ಎರಡು ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಮದ್ರಾಸ್ ರೀತಿಯ ಪಲಾವು, ಮೊಸರನ್ನ, ಒಂದು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ, ಒಂದೆರಡು ತುಂಡುಗಳ ತರಕಾರಿ

ಹಣಿತೆ
ದೀಪ
ಸಣ್ಣದು
ಬೆಳಕು
ದೊಡ್ಡದು!
★ ವೀಣಾ ರವಿ ಪೈ

ಸಾಲೆಡ್, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಚಮಚಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿದೆವು. ಸಾವಿತ್ರಿ ತಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಳು. ನಾನು ಎದುರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಕುರ್ಚಿ ಬೆನ್ನಿನ ಫೋಲ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದತೊಡಗಿದೆ. ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾವಿತ್ರಿ ನನ್ನ ಬಲಕೈಯನ್ನು ತನ್ನ ಎಡ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಳು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉಲ್ಲಾಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಕೊಡಿಸಿ, ಅವರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಈಗ ಗಗನಸಖಿಯರು ಸ್ವೀಕರನಲ್ಲಿ 'ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ, ಪೋರ್ಟ್ ಬ್ಲೇರ್ ಇನ್ನೂ 350 ಕಿಲೋಮೀಟರುಗಳ ದೂರವಿದ್ದು ವಿಮಾನ ಇನ್ನು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಟ್ ಬ್ಲೇರ್ ತಲುಪಲಿದೆ. ಪೋರ್ಟ್ ಬ್ಲೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾಪಮಾನ 32 ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಇದ್ದು ಆಕಾಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ಈಗ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಕಿಟಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಣಕಿ ನೋಡತೊಡಗಿದೆ. 'ಸಾವಿ ನಮಗೂ ಅವಳಿ ಜವಳಿ ಮಕ್ಕಳಾಗ್ತಾರಾ? ನೀನು, ರಾಮಚಂದ್ರನಂತೆ' ಎಂದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ ಸಾವಿತ್ರಿ, 'ನಾನು ನೋಡು ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣಕ್ಕಿದ್ದೀನಿ. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ನಾನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳೀನಾ?' ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

'ಓಹ್! ತಪ್ಪು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ' 'ಐ ಯಾಮ್ ಸಾರಿ ಸಾವಿ' ಎಂದೆ. 'ನೊ ನೊ. ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗೇ ಇದೆ. ನನಗೂ ನನ್ನ ತಾಯಿಯಂತೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರೆಗ್ನೆಂಟ್ ಆಗುವುದು, ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತೆ' ಎಂದು ನಕ್ಕಳು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಯಾಕೆ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರೇ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿ' ಎಂದಳು.

ಸುತ್ತಲೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೆಲವು ದ್ವೀಪಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಹಚ್ಚಹಸಿರು ವಲಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು. ಇದೇನು ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ 'ಓ ಹವಳದ ದಿಬ್ಬಗಳು. ಹೌದು! ಇವೇ ಹವಳದ ದಿಬ್ಬಗಳು. ಸಾವಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ದ್ವೀಪಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಹವಳದ ದಿಬ್ಬಗಳು' ಎಂದೆ. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳುಳ್ಳ ಹವಳದ ದಿಬ್ಬಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಹವಳದ ದಿಬ್ಬಗಳನ್ನು ನೋಡಲೆಂದೇ ಪೈಲೆಟ್ ವಿಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ